

Sataman Ilta 18.9.2021

Arto Malmberg

Johdanto: Viime kerralla tutustuimme auktoriteetin määritelmään ja esitin väitteen että jokainen meistä on enemmän tai vähemmän auktoriteetti, omassa elämän piirissään.

Tämän opetuksen tavoitteena on herättää pohtimaan sitä millainen auktoriteetti olen ja millainen vaikutus minulla on ympäristööni.

Viime kerralla pohdimme niitä auktoriteetteja joiden alaisuuteen meidän kristittyinä tulisi taipua.

Kuka muistaa ne auktoriteetit joista puhuimme?

Jumalan sanan auktoriteetti

Vanhempien auktoriteetti ja kunnioitus

Opetuksen auktoriteetti

Esivallan auktoriteetti.

Jumalan sanan auktoriteetti

Vanhempien auktoriteetti ja kunnioitus

Opetuksen auktoriteetti

Esivallan auktoriteetti

Ihmisestä puhuttaessa auktoriteettinä väitän ettei ole olemassa tervettä auktoriteettiä, ilman että auktoriteetti itse on auktoriteetin alainen.

Vaikka olisi kyseessä kuinka korkea virka-asema tahansa, on alistuttava toisen auktoriteetin alaisuuteen.

Miksi auktoriteetit ja niiden kunnioittaminen on tärkeitä?

Koska auktoriteetit ovat Jumalan luomisessa asettamia.

Koska maailma, yhteiskuntajärjestys ja ihmisten välinen kanssakäyminen tarvitsee auktoriteetteja toimiakseen ja pysyäkseen pystyssä.

Ilman auktoriteettien kunnioitusta ei voi olla rauhanomaista rinnakkaiseloä minkäänlaisessa yhteiskunnassa.

Toki tämä ei tarkoita sitä että olisimme sokeita auktoriteetti uskovaisia, vaan meidän tulee arvioida kriittisesti sitä mitä ympärillämme tapahtuu.

Jatketaan seuraavassa miehen ja vaimon välisestä auktoriteetti järjestyksestä.

1. Miehen ja vaimon välinen auktoriteettijärjestys

Mailis Janatuinen kirjoitti vuonna 2006 Perusta-lehdessä naisen alamaisuudesta.

Olen osittain hyödyntänyt hänen tekstiään ja ajatuksiaan tässä opetusosiossa.

Niin kuin varmasti useimmat muistamme, niin Paavali antaa kehotukset uskoville sen jälkeen, kun hän on ensin kertonut mitä Kristus on tehnyt puolestamme.

Ensin hän valottaa pelastuksen suuruutta, Jumalan armoa ja voimaa meitä itsessämme avuttomia ja rakkaudettomia kohtaan.

Kun hän antaa kehotuksen on kehoitusten taustalla aina vapauttava evankeliumi.

Evankeliumi, joka johtaa turvaamaan Jeesuksen täytettyyn sovitustyöhön.

Evankeliumiin joka johtaa Pyhän Hengen voimauttamaan elämään.

Niinpä kehoitukset ovat hengellisiä, ne on annettu hengelliselle ihmiselle.

Ihmiselle jonka sisin lepää Kristuksen täytetyn työn varassa, ei omilla ansioilla.

Vastaavasti ihminen joka elää lihan, vanhan luontonsa vallassa, Paavalin kirjoittamat kehotukset on lähinnä käskyjä, jotka kuulostavat ahdistavilta vaatimuksilta.

Niin on seuraavankin kehotuksen laita.

Paavali kirjoittaa kirjeessään Korinttilaisille miehen ja vaimon välisestä auktoriteetti järjestyksestä...

'Tahdon teidän kuitenkin tietävän, että Kristus on jokaisen miehen pää, mies on vaimon pää ja Jumala on Kristuksen pää. '

1. Korinttilaisille 11:3

Tekstistä voi lukea Jumalan asettaman auktoriteettijärjestyksen.

Siinä näkyy kolmiyhteyden sisällä vallitseva järjestys, sekä miehen ja vaimon välille tarkoitettu järjestys.

Tuo järjestys on asetettu jo luomisesta lähtien.

Mies ja nainen luotiin Jumalan kuviksi.

Yhdessä he ovat Jumalan kuva.

Molemmat ovat myös yhtä arvokkaita.

Kuitenkin molemmilla on oma erityinen tehtävä ja paikka tässä luomakunnassa.

Samoin kuin Jumala ja Jeesus ovat yhtä arvoikkaita, mutta Jumala on kuitenkin Kristuksen ”pää”.

Tähän väliin sellainen huomio.

Vaikka seuraavassa keskitymmekin lähinnä aviopuolisoiden rooliin, ei sinkkujen kannata sulkea korviaan tältäkin opetukselta.

Tästä löytyy ammennettavaa jokaiselle.

Miehen ja naisen rooli seurakunnassa myös seuraa tätä analogiaa, vaikkakaan tässä opetuksessa en syvenny siihen.

Luomiskertomuksen mukaan mies luotiin ennen naista, ja mies sai ennen naisen luomista Jumalalta luomakunnan hallitsijan aseman (1.Moos.1:26, hallita, hepreaksi **raadaa2**).

Nainen luotiin miehelle "avuksi, joka on hänelle sopiva", ei päinvastoin (2:18).

Se että Aadam antoi naiselleen nimen Eeva, osoittaa myös sitä, että mies oli naisen pää paratiisissa. Samoin kuin myös voimme ajatella että Isä-Jumala on Poikansa pää.

Jos syntiinlankeemusta ei olisi tullut, ei miehen päänä olemisessä olisi ollut mitään ongelmaa naiselle.

Toisin kuitenkin kävi.

Eeva kuunteli käärmeen ääntä enemmän kuin Jumalan sanaa.

Hän rikkoi Jumalan käskyn ja houkutteli miehensä lankeemukseen.

Moni asia meni rikki.

Jumala-suhde, miehen ja naisen suhde, lasten ja vanhempien välit ja ihmisen suhde muuhun luomakuntaan.

Eeva sai rangaistuksen, joka näkyy kahdessa asiassa.

'Naiselle Jumala sanoi: ”Minä teen suuriksi sinun raskautesi vaivat, kivulla sinä synnytät lapsia. Kuitenkin sinä tunnet halua mieheesi, ja hän on hallitseva sinua.” '

1. Mooseksen kirja 3:16

Kaksi asiaa ...

Syntiinlankeemuksen seurauksena lasten synnyttäminen, äitiys, tuottaa naiselle tuskaa.

Samaten hänen suhteensa mieheen muuttui kaksijakoiseksi.

Nainen tuntee yleensä voimakasta vetoa miehen puoleen ja toisaalta hän joutuu miehen(sä) hallitsemaksi.

Miehen asemasta tulee naiselle aika ajoin taakka, jota vastaan hän kapinoi.

Naisen hallitsemisesta puhuessaan Raamattu käyttää maashal-verbiä, johon ei liity mitään negatiivista sivumerkitystä.

Miehen ei missään kohden Raamatussa käsketä alistaa vaimoan polkemalla tämän oikeuksia - hänen käsketään päinvastoin rakastaa naista yhtä epäitsekkäästi kuin Kristus rakasti seurakuntaa.

Naisen alamaisuus Uudessa testamentissa perustuu kahteen asiaan.

Jumala hyvytydessään päätti että mies on vaimon pää.

Syntiinlankeemuksen seurausta oli hallituksi tuleminen.

Miehet ovat valitettavasti vuosien saatossa usein tulkinneet alamaisuuden alistamiseksi.

Vastaavasti viimeisien vuosikymmenien aikana naiset ovat tulkinneet alamaisuuden tarkoittavan sorrettua ja alistettua, osin ikävistä kokemuksista johtuen.

Niinpä siitä halutaan kiihkeästi irrottautua.

Mitä siitä seuraa jos nainen kieltäytyy siitä osasta, jonka Jumala on hänelle sekä luomisessa että syntiinlankeemuksessa säätänyt?

Jos nainen kieltäytyy olemasta alamainen, niin se lisää miehen houkutusta kieltäytyä kantamasta vastuuta tai vaikeuttaa radikaalisti toimimista perheen päänä.

Vastaavasti jos mies ei kanna vastuutaan päänä, se lisää vaimon houkutusta ottaa pään rooli. Voisi jopa sanoa niin että, jos nainen ei halua olla alamainen nainen, ei mieskään halua olla mies. Tästä seuraa helposti negatiivinen kierre, joka ruokkii ja vahvistaa itseään.

Nykyään on aivan liian paljon vastuuttomia miehiä.

Miehen tulee pitää huolta perheestään, puolustaa sitä vihollista vastaan, tehdä vaikeimmat ratkaisut ja kantaa niistä myös vastuu.

Kuitenkin moni mies pakenee vastuutaan esimerkiksi, työhön, harrastuksiin, "uuden rakkauden" helmoihin, päihteisiin, pornoon jne.

Niinpä tilanne voi myös näyttää siltä että naisen on suorastaan pakko ottaa "pään" rooli perheessä. Se ei kuitenkaan ole opitimi tilanne ja siitä seuraa väärää taakottumista.

Ettei totuus unohtuisi niin omasta puolestani täytyy sanoa, että aika ajoin kamppailen seuraavan kiusauksen kanssa.

Haluaisin vetäytyä vastuusta tai ainakin vierittää syyn tehdystä päätöksestä vaimon niskoille.

Miten tuon negatiivisen alamaisuus/vastuuttomuus kehän voisi katkaista?

Pureudutaan siihen seuraavan keskusteluhetken jälkeen.

Keskustelun aikana, ne ketkä eivät halua keskustella, voisi kannustaa kirjoittamaan ylös muistiinpanoja tai pohtia tykönsä keskustelukysymyksiä.

Keskustelua halukkaille ryhmässä tai pareina tai itsereflektiona (10min).

Keskusteltavaksi...

Millaisia ajatuksia / tunteita sinussa herättää opetus siitä että mies on vaimonsa "pää"?

Mistä nuo tunteet voisi kertoa?

Kysymys naisille;

Mikä alamaisuudessa haastaa minua?

Miten alamaisuus miehelle tulisi näkyä elämässäni?

Kysymys miehille:

Miten päänä oleminen tulisi näkyä elämässäni?

Mikä päänä olemisessa haastaa minua?

2. Pään tehtävät

Puhuin äsken kehästä, joka tuhoaa puolisoitten välistä kunnioitusta ja oikeaa roolijakoa.

Jos mies ei kanna vastuutaan päänä, se lisää vaimon houkutusta ottaa pään rooli.

Ja vastaavasti jos nainen kieltäytyy olemasta alamainen, niin se lisää miehen houkutusta kieltäytyä kantamasta vastuuta tai vaikeuttaa päänä toimimista.

Miten tuon negatiivisen kehän voisi katkaista?

Miehellä on tässä tärkeitä avaimia käytettävissään, joskin lukkojen avaamiseen on avaimia molemmilla ja molempien on niitä käytettävä.

Edelleen vaikka puhun avioparin välisestä johtajuudesta/ auktoriteettiasemasta, voi näitä periaatteita soveltaa kaikkeen johtamiseen.

Edellä miehelle annettiin pään asema suhteessa vaimoon.

Mitä päänä oleminen sitten oikeasti on?

Päänä toimiminen ei ole ”herrana hallitsemista” eikä alistamista.

Siinä on kyse johtajuudesta, auktoriteetti asemasta.

Jumalan mielen mukainen päänä oleminen on sitä, että mies kantaa suurempaa osaa yhteisestä kuormasta.

Hän kantaa suurempaa osaa myös vallasta, samoin kuin myös vastuustakin.

Valta tuo vastuun.

Jeesus antoi meille esimerkin seurakunnan päänä olemisesta.

Hänen esimerkkinsä toimii perheessä suhteessa puolisoon ja lapsiin kuin myös, seurakunnassa, ihmissuhteissa ja johtamisessa ylipäätään.

' Joka teidän joukossanne tahtoo tulla suureksi, se olkoon teidän palvelijanne, ja joka teidän joukossanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon kaikkien orja. Eihän Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monien edestä.' '

Markus 10:43-45

Miehet, rakastakaa vaimoanne niin kuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen puolesta

Efesolaiskirje 5:25

Jeesuksen johtajuus oli ja on palvelevaa johtajuutta.

Siihen hän tuossa Markuksen evankeliumin kohdassa kehottaa myös opetuslapsiaan, oman esimerkkinsä kautta.

Hän ei ollut johtaja, joka vaati itselleen kunnioitusta ja palveluksia.

Kyllä Jeesus haluaa ja odottaa että palvelemme häntä, mutta hän ei vaadi.

Hän kunnioitti ihmistä, toisten silmissä vähäpätöistäkin ja antoi hänelle arvon.

Hän palveli ihmisiä kertoen Jumalan valtakunnasta, hän oli lähimmäinen, hän paransi, hän ruokki ihmisiä ja lopulta hän uhrasi oman henkensä.

Kun meillä on auktoriteettiasema suhteessa toiseen ihmiseen, tulisi palvelevan johtajuuden periaatteen ohjata meitä.

Olen sitten kasvattaja, aviomies, kaveri, työnjohtaja tai jotain muuta.

Jokainen meistä on jossain kohtaa myös auktoriteetin paikalla, olemme johtamassa toisia tai toista ihmistä johonkin suuntaan.

Millainen auktoriteetti olen?

Asenne muihin auktoriteetteihin ilmaisee lahjomattomasti oman sydämen tilan.

Onko minulla nöyryyttä ottaa vastaan ohjausta.

Oman kasvamisen edellytys on siinä, että on avoin vastaanottamaan ohjausta.

Jos kuvittelee että suurin viisaus asuu omassa sydämessä ja minähän teen juuri niin kuin itse tahdo, on hälytyskellojen aika soida.

Entä miten pyrin vaikuttamaan ihmisiin?

Olenko rohkaisija ja kannustaja vai vikoilija?

Mihin suuntaan kiinnitän ihmisen/lapsen katseen?

Onko pääpaino siinä mikä menee hyvin ja toimii vai siinä mikä menee pieleen?

On sanonta että ihminen aina lopulta osuus siihen mihin hän tähtää eli katsoo.

Autokoulussa jo opetettiin, kuinka yllättävässä väistötilanteessa tulee katsoa siihen kohtaan mihin haluaa auton ohjata, ei siihen esteeseen tai ajoneuvoon mitä haluaa väistää. Koska jos katsoo siihen mitä haluaa väistää, silloin nimenomaan ohjaa auton sitä kohti.

Jos haluan auktoriteettina ohjata ihmisiä oikeaan suuntaan on tärkeää painottaa enemmän päämäärä ja niitä asioita joita toivoo tapahtuvan.

1Koska meillä on ympärillämme näin suuri todistajien pilvi, pankkaamme mekin pois kaikki, mikä painaa, ja synti, joka niin helposti kietoo. Juoskaamme kestävinä kilpailussa, joka on edessämme, 2katse kiinnitettynä uskon alkajaan ja täydelliseksi tekijään, Jeesukseen, joka edessään olevan ilon vuoksi kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istuu nyt Jumalan valtaistuimen oikealla puolella.

Hebr 11

Meillä on elämässä haasteita ja kasvu on vielä kesken.

Suunta mihin meidän tulee katsoa ja rohkaista toisiakin katsomaan on tuossa jakeessa.

Jeesuksen tie oli rankka, siinä oli kärsimystä, häpeää, taistelua.

Hänellä oli selkeä päämäärä, täyttää isänsä tahto ja avata näin meille tie pelastukseen.

Olkoon tämäkin Jeesuksen esimerkki rohkaisemassa meitä katsomaan päämäärän ja tavoitteeseen Jumalan taivaaseen niin meille kuin kanssa kulkijoille.

Ennen kuin käymme vielä keskustelemaan, rukoillaan yhdessä...

Keskusteltavaksi...

Millainen auktoriteetti olen?

Kuinka helppoa tai vaikeaa minun on vastaanottaa ohjausta?

Miten pyrin vaikuttamaan ihmisiin?

Miten Jeesuksen esimerkki puhuttelee sinua?